

انجمن اصلاح افغانه او جديد سماجي تنظيمونه (يوه تقابلي جائزه)

Anjuman-e-Islah Afaghina & Modern Social Organizations
(A Comparative Analysis)

محمد اقبال شاكر *

Abstract:

Pashtun society, which was manifested by feudism, moral evils, social injustice and economic bankruptcy, some hundred years ago, has been lucky enough to see Khan Abdul Ghaffar Khan (Bacha Khan Baba) as its saviour, Bacha Khan Baba with the assistance of his friends laid the foundation of Anjuman-e-Islahul Afghania (A Social organization) on modern and scientific lines in the dark ages of a brutal society to uplift the people socially, morally and economically through education and social activities. This organization was brought into existence by virtue of his philosophy of Non-violence. In course of events the Pashtun society altered, to some extent, from a savage into one of humanism as a result of this organization. The organization may, therefore, be given proper attention to actualize the dream of this noble soul of seeing Pashtun as socially, morally and economically uplifted people, and revered nation of the world.

Keywords: Anjuman-E-Islah Afghina, Pashtoon Society, Modern Social, Organisations.

سماجي تنظيمونه د معاشرتي ژوند په معيار لوړولو کښې له پخوا راهسې ډېر لوی کردار ادا کوي. د پښتني معاشرې غوښل، اشراو د غم ښادۍ په وخت د کلي کلونې او رورۍ عزيزولۍ د يو بل سره شريک کار کول په اصل کښې د سماجي او معاشرتي تنظيم يو Informal شکل دی. د پښتني معاشرې د هر فرد او وگړي ذهن په دې خبره جوړ دی چې ”يوآخې خو خدائي ښه دی“ د سماجياتو په جديدو علومو کښې د تنظيم او معاشرتي اتفاق په حواله ټوله دنيا دې نتيجې ته رسېدلې ده چې اشتراک عمل لوی لوی ستونځې هوارولی شي.

دلته زه مناسب گڼم چې د تنظيم او جديد تنظيم د اهميت او غرض په حواله يوه خبره رانقل کړم.

“Organization Play a central role in our lives in the present day. An Organization can be defined as a large association of people, set up to achieve specific objectives” (1)

کله چې په معاشره کښې بې علمي وده اومومي نو جاهليت لکه د تورې بلا کومې واز کړي او ټول معاشرتي اقدار چې د رورولۍ، اخلاقو، سماجي انصاف او اجتماعي ژوند په ستونو ولاړ وي سر

* Lecturer (PhD scholar UoP) Government Degree College Batkhela

اوخوري - تربگني - دشمني - اخلاقي برابري او معاشرتي بې انصافي - عامې شي - معاشي سرگرمي - په تپه او درېزي، خان خاني او خان اساني د قام وطيړه شي قامي عزت نفس د پستي - گړنگونو ته ارتاؤ شي او د قوم منزل ورك شي - د دوهم جنگ عظيم نه لږ پس چې باچا خان او د هغه ملگري د قام د مذهبي، معاشي او معاشرتي پستي - غم راغستې وو ځكه چې پدغه ورځو كښې په پښتنو كښې ډېرې زياتې اخلاقي برابري او ناورتياگانې پېدا شوي وې لكه شوکې ډاكې، بټېر بازي د يو بل په زمكو جائيدادونو قبضي كول - په لوبو كښې ډېر وختونه صرف كول او بيا پكښې فضول خرچي او دشمني كول، ډم بازي، د تعليم او خپلې ژبې نه لرې والي، كار كسب ته سپل كتل، اسخات، تجارت ته سپل كتل، پيرپرستي او نشې تماشي پدې حقله فضل رحيم ساقی صېب وائي -

”د خدائي خدمت گار د تحريك شورو كېدو نه وړاندې د پښتنو اخلاق هم هغه هومره غورځېدلي وو لكه چې د جاهليت دور كښې د عربو وو -

لاړې شوکول: يو سړی په لاره تلو شوکمار ورله راپاسېدل د ده تالشي يې واغسته چې پرتو غاښ پورې يې د يوې روپۍ پشان څه تړلي وو - دوئې ترې اغستل او هغه نه وركول نو حلال يې كړو - چې غوټه يې پرانيسته نو ډبله پيسه يې پكښې تړلې وه“ (۲) -

په دغه وخت كښې بې تعليمي او كار كسب ته سپك كاته د پښتنو په طبيعت كښې داسې شوي وو لكه دا چې د دوي په وينه كښې شامل وي - او دغه دوه خامۍ د اولس او قام د پستي - د پاره داسې دي لكه سړی چې مردار بوتې ته څره اچوي -

”تعليم: مذهبي تعليم به اكثر غريبانو خلكو كوو او د سكول كالج د تعليم ملينان برخلاف وو - دا مثال وو چې سبق د مدرسې وئې د پاره د پېسې وئې جنت كښې به ځانئ نه وي دوزخ كښې به غوږې وئې - دا فتوا يې هم مشهوره كړې وه چې كوم پلار ځوئې د گوتې ونيولو او مدرسې ته يې بوتلو نو دواړه دوزخيال شو - اكثر خلك بې علمه وو -

كار كسب: كار كسب ته به خلكو سپك كتل خوشې گرځېدل ورته ښه ښكارېدل په حجرو كښې به ټوله ورځ اوزگار ناست وو - جولا چې د يو قوم بنيادي ضرورت يې پوره كولو، مليانو ورپسې د كتاب نه د سپكاوي مسئلې راوويستي او ټوق مارو به ورپسې ټوقي جوړولې او په لويو مجلسونو كښې به يې جولا شرمولو - دغه كسب ورك شو او ټول خلك د فرنگيانو كار خانو ته كېناستل، (۳) -

پيرپرستي عام وه لكه اوس چې هم دغه څه د دروغو پير خاني د غريب، جاهل او ناخبره اولس د وينې او خولې په گټه چلېږي او د باثرو خلكو عياشيانې په دغه نزرانو او چندو انحصار لري -

اسخات چې چرته هم يوه مذهبي خبره نه ده عام وو، خلكو به قرضونه او سودونه كول او د اسخات او خبرات اهتمام به يې كوو گني مړی به يې نه بخښلي كېدو -

”اسخات: د مري کور به په وړمبۍ ورځ تالاشو د کفن سره به مليانو له د سان مصلې هم راغلې، د اسخات گوړه، صابون، نقدې پېسې به د جنازې نه پس ویشلې شوې که خپلې به چا کره نه وې نو په سود به يې اغستلې تر جمعې پورې به هره شپه ديگونه باندې وو د مري کټ به خلکو هله اوچتوو چې لس اته ديگونه به باندې شو، څاروي به حلال شو، د څلوېښتۍ پورې به جمعه په جمعه او د څلوېښتۍ په ورځ چې به ديگونه د وريزو او حلواگانو پاڅه شو نو مليانو به ارواح هله نورو ارواح گانو سره شريک کړو. نوي نوي پښې به يې په پښو کړې، نوي پټکي به يې په سر کړل، نوي جامې به يې واغوستې بيا به کال په کال يو لوی خبرات په مري پسې کېدو، کونډې او يتيمان به يې خواروزار شو(۴).

(پير پرستي: اخلاقي کمزورۍ پير پرستۍ ته ځملولي وو د پيرانو لنگرې ټولې د دوی په دولت چلېدې - بغير د يو څو پيرانو نه نور اکثر پيرانو د پيرنگيانو د حکومت نه هم د لنگرو د پاره وظيفې حاصلولي او مريدانو به يې په فخر وې چې زما د پيرد کرامت فرنگيان هم قائل دي - د دوي اولاد مياگانو خو په هر چا فصلانې مقرر کړې وې- (۵).

اوس چې په يو قوم کښې بې ديني، بې تعليمي، بې ځايه مقدمې، اخلاقي پستي، جنگ جگړې او معاشي پسته حالي دومره عام شي، رياست د اغيارو په قبضه کښې وي د خبرې خلک خرڅ وي نو بيا هم د الله رحم په خپل ځای موجود وي، په قوم کښې د زړه درد لرونکي خلک راپېدا شي، قام راويځ کړي، هلې ځلې شورو کړي او د خپلې برخې کار او زيار اوکړي، که نور هېڅ اونه شي خو خدائي، خاورې او تاريخ ته خو يې غاړه ازاده شي - لکه د خدائي خدمتگاري مشرانو دا اندازه ولگوله چې د مذهبي او دنياوي تعليم و تربيت د کمي له کبله په معاشره کښې دغه خامۍ او کمۍ پېدا شوې دي او څنگه چې د يو سماجي تنظيم د قيام د پاره جواز، مرام او مقصد ټاکلی کېږي دغسې د پښتون قام د اولسي بېدارۍ دغه کدائي خدمتگارانو ملا او تړله او د يو تنظيم د قيام فيصله يې اوکړه چې دغه موجوده مدرسه به يو مرکزي حيثيت لري او د دې نور شاخونه به په ټوله صوبه کښې پرانيستی شي، دا خبره هم اوشوه چې د غېر شرعي رسوماتو، بدعاتو، د بې ځايه مقدمو، جنگ جگړو او سماجي ستونځو هوارولو د پاره به هم هلې ځلې کولی شي، او په دغه هيله چې پښتانه په سمه لار روان شي، تعليم يافته شي، د خدائي او رسول صلي الله عليه وسلم د لارې نه خبر شي، په اتفاق شي، اسوده شي، حلال خواره شي، او معاشرتي ژوند معيار يې لوړ شي - يو تنظيم جوړ کړی شو چې نوم يې ورله انجمن اصلاح افغانه کېښودو.

په دې حواله علي خان محسود په خپل تاليف ”له پير روښانه تر باچا خان پورې د پښتنو مبارزې ته کتنه“ کښې وايي

"باچا خان ورستو خپل سياسي ژوند کښې زياته توجه معاشرتي مرضونو ختمولو ته ورکړې ده - چې ورمعلوم وو چې دغه بنيادي کار دی - د دې گپوډۍ په وجه پښتون کور د تشدد کور جوړ شوی ؤ- فرنگي او هندوستانې نوره لمن ورته وهله، مېلو کښې به جگړې وې، په زمکو به مرگونه وو، چې پښتون په څه گټل د تائيدار، وکیل او کچرو دوا به شول، دی به د خپل تشدد په وجه برېنډ پاتې شوی وو، باچا خان پخپله ليکي! چې د دې سره پښتنو کښې دروغ او چغل خوري مرضونه راغلل چې مخکښې په دې پېمانه نه وو يعني د باچا خان په ځوانۍ کښې پښتون قوم سياست نه درلود، نه يې اقتصاد وو، او معاشرتي توگه تور پھور سره مخامخ وو، او لنډه خبره داده چې د مرضونو جاله جوړه شوې وه" (۶).

باچا خان او د هغه ملگري د يو قامي او اولسي فکر خاوندان وو هغوی د خپل چاپېرچل اصلاح په پرامن طريقه او د تعليم په زور په زړه اخستې وه - ځکه چې تعليم او امن لازم ملزوم دي او هم په دغه لاره د يو قام ترقي، خوشحالي او سوکالي ممکنه کېدی شي - قامونه د تعليم په زور د قامونو سيالي کولی شي او چې کله تعليم عام شي نو د معاشرې هر فرد خپله ذمه واري او حقونه او پېژني - د حقونو او ذمه وارو د پېژندلو توازن يوه خوشحاله سوکاله او مخ په ترقي - معاشره جوړوي - پښتون په بنيادي توگه ترقي پسند، امن پسند او اعتدال پسند قام دی - خو که چېرې صحيح لارخونده يې اوشي - باچا خان د دې اولس سره د ښېگړې د پاره دغه سماجي تنظيم انجمن اصلاح افغانه جوړ کړی وو - او د امن او تعليم په ذريعه يې د دغه تنظيم د لارې د قام اصلاح مقصد وو - په دې حقله ډاکټر شېر زمان سيماب وائي -

"باچا خان چې د يو اولسي فکر خاوند وو او سماجي شعور يې لرلو د خپل اولس د خبر ښېگړې سره يې د هغوی د اصلاح او تعليم طرفته هم پام لرنه کوله او په دې سلسله کښې يې انجمن اصلاح افغانه تنظيم جوړ کړو او بيا يې د دغه تنظيم د سيوري لاندې د ډېرو لويو ملگرو په مرسته د ازادو سکولونو بنياد کېښودو" (۷)

اوس چې زه د دغه انجمن اغراض و مقاصدو، دستور او کار ته گورم نو د جديد دور تنظيم سازي او د هغې کار او پروگرام بيخي د انجمن اصلاح افغانه پشان دی - نو په دغه دور کښې چې د ابلاغو ذريعه لکه د نښت برابرې وې پښتانه مشران د تنظيم سازۍ په سائنسي طريقه څومره ښه پوهېدل - زه پخپله د يو ادبي سماجي تنظيم مرستيال ليکوال "مل" ملاکنډ غړی يم دا تنظيم د حکومت سره رجسټرېډ دی - د رجسټرېشن په مرحله کښې چې مونږ ته د کومو ثبوتونو او تنظيمي دستاويزاتو ضرورت وو نو چې زه د انجمن اصلاح افغانه دستاويزاتو، اغراض و مقاصدو، غړيو او آئين دستور ته گورم نو سل کاله مخکښې پښتنو مشرانو د خپل تنظيم د پاره هم هغه شان کار کړی وو - زما په

خیال دغه وخت د سماجي تنظیمونو په سائنسي بنیادونو جوړښت دنیا په داسې انداز کښې نه پېژندو

لکه څنگه چې د یو سماجي تنظیم د قیام اولنۍ پروې د هم خیال ملگرو راغونډېدل - د هغوی په یوه اېجنډه او لاسه عمل متفق کېدل، او بیا په شریکه د دغه تنظیم آئین سازي او طریقه عمل وضع کول وي - د انجمن اصلاح افاغنه بنیاد هم په دغه سائنسي او د سماجي تنظیمونو د اوسني طریقه کار په بنیاد کېښودلی شو - په دې حقله فخر افغان باچا خان په شهره آفاق کتاب "زما ژوند او جدوجهد" کښې فرمائي.

"مونږ په ۱۹۲۱ ع کښې د دوستانو په امداد په اتمانزو کښې د ازاد سکول بنیاد کېښودو چې په دې سکول کښې قاضي عطاالله، میا احمد شاه، حاجي عبدالغفار خان، محمد عباس خان، عبدالاکبر خان اکبر، تاج محمد خان، عبدالله شاه، او خادم محمد اکبر، زما ملگري وو- د مدرسی ترڅنگه مونږ د پښتنو د غلطو رسمونو او رواجونو د اصلاح کولو، د تشدد نه د منع کولو، او پکښې د قامولۍ د مینې او محبت د پیدا کولو په غرض د اصلاح افاغنه په نامه یو انجمن جوړ کړو - د دې انجمن ممبران دا کسان وو- (۱) محمد عباس خان (۲) صدر عبدالغفار خان (دواړه د اتمانزو) (۳) حاجي محمد اکرم خان د خانمائي (۴) جمعدار نور محمد خان (ترنگزو) (۵) محمد زرین خان د ترنگزو (۶) عبدالاکبر خان د عمرزو (۷) غلام محي الدین خان د تنگي (۷) فخر قوم میا صاحب (۹) میا جعفر شاه د زیارت (۱۰) فضل اکرم د نری قلعه (۱۱) فضل ربي د بدرگی (۱۲) میا احمد شاه د قاضي خېلو (۱۳) میا عبدالله شاه (۱۴) خادم محمد اکبر د چارسدې (۱۵) تاج محمد خان د چارسدې (۱۶) مولانا شاه رسول د امازو گهړی (۱۷) شاد محمد خان د میرزو (۱۷) شېر بهادر خان د کوتريپان (۱۸) جلیل خان د جلیل (۱۹) خوشحال خان د باریکاب (۲۰) شاه پسند خان د چارغولی (۲۱) امیر ممتاز خان (۲۲) بېرستیر محمد جان د بنو (۲۳) محمد رمضان د ډیرو (۲۴) حکیم عبدالسلام د هري پور (۲۵) میا صاحب د پکلی (۲۶) قاضي عطاالله د مردان (۲۷) ثمین جان خان د محب بانډې (۲۸) علي اصغر خان وکیل د هزارې (۲۹) افندي صاحب د ملاکنډ (۳۰) یو ملگری د گدر حمزه خان" (۸)

او بیا د دغه مشرانو انجمن اصلاح افاغنه د غږ یو په کوششونو، زیار او کړاو د انجمن آئین سازي هم وشوه -

"د دې انجمن نوم انجمن اصلاح افاغنه (سوشل اپ لفت) اوتاکلی شو، زه میا احمد شاه صاحب او خادم صاحب یې د انجمن د قواعد وضوابطو او اغراضو مقاصدو لیکلو د پاره اوتاکلو مونږ لسو دولسو ورځو کښې دا اغراض و مقاصد، قواعد وضوابط جوړ کړه (دا یو قسم آئین وو)-

- (۱)۔ د دې انجمن نوم به انجمن اصلاح افغانه وي يعني د پښتنو د اصلاح جرگه
 - (۲)۔ د دې فيصله به په اکثريت وي۔
 - (۳)۔ د دې انجمن به باقاعده عهد پداران وي۔
 - (۴)۔ باقاعده حساب کتاب به ساتي او سالانه رپورټ به پېش کوي۔
 - (۵)۔ د دې انجمن د دفتر مقام به د ممبرانو په مرضۍ وي۔
 - (۶)۔ د دې جرگې به يوه مجلس شوري وي چې د هغې د ممبرانو تعداد به تر پنځو سووي۔
 - (۷)۔ د مجلس شوري اجلاس به پنځلس ورځو کښې يو ځل ضروري وي۔
 - (۸)۔ مجلس شوري ممبران به د جرگې او مدرسي د اخراجاتو ذمه وار وي۔
 - (۹)۔ عام چنده به لکه د نورو جماتونو د چانه نه جمع کوي۔
 - (۱۰)۔ هر د شوري ممبر به کم از کم پنځوس روپۍ سالانه چنده ورکوي۔
 - (۱۱)۔ په کلو کښې مقامي اصلاحي جرگو کښې به هغه کسان اخستې شي چې زمونږ منشور سره اتفاق لري۔ بې پرې جنبي وي د قچرو مقدمو پخپله ځان ساتي ، د پيرنگيانو د پاره کار نه کوي ، پښتو ژبې او پښتنو سره يې مينه وي۔
 - (۱۲)۔ دا جرگه به د پښتو ادب په خاطر په کال کښې يو ځل په اتمانزو کښې د ټولې صوبې شاعرانو له د مشاعري او په سالانه جلسه کښې د شموليت دعوت ورکوي۔
 - (۱۳)۔ دا جرگه به د اولسي شاعرانو حوصله افزائي کوي او ناچارو سره به حسب توفيق مدد کوي۔
 - (۱۴)۔ دا جرگه به يو اخبار يو رساله هم جاري کوي که اجازت ورکړي شو۔
 - (۱۵)۔ د دې جرگې به يو صدر ، دوه نائب صدران ، يو جنرل سيکتر او يو نائب سيکتر يا ناظم او خزانچي وي۔
 - (۱۶)۔ د مدرسو د امتحانونو د پاره به يو انسپکتر وي يا ممتحن وي)۔ (۹)۔
- اوس که مونږ د انجمن اصلاح افغانه دغه دستور يا قواعدو جوابو ته اوگورو نو دا د يو کوتلي او پوره تنظيم ټول ضرورتونه پوره کوي۔ لکه د جمهوريت خيال پکښې هم ساتلی شوی دی۔ د حساب کتاب او احتساب د پاره پکښې هم ښه واضحه کړنلاره موجوده وه۔ د اجلاسو د ضرورت په خاطر ورله باقاعده وخت مقرر شوی وو۔ د مالياتو يو ښه نظام جوړ کړی شوی وو۔ د ممبر سازۍ طريقه کار او څوک به د ممبر جوړېدو اهل وي د پاره پکښې اصول هم ټاکلي وو۔ د ادبي هلو ځلو کار يې هم متعين کړی وو۔ د شاعرانو ادبيانو د مرستې او تعاون نظام پکښې هم وو۔ د نشر و اشاعت او اخبار

رسالې خبره پکښې هم وه، او د دې نه هم خبر وو چې که حکومت اجازت اوکړو نو هله به اخبار يا رساله اوباسي، د مدرسو د امتحانونو د پاره پکښې هم يو ممتحن يا نظام موجود وو. په دغه قاعدو او ضابطو کښې څه نورې خبرې هم وې چې دلته د هغې حوالې ورکول ضروري دي. "د مدرسو نصاب تعليم: د انگرېزي، حساب، تاريخ، جغرافيه، اردو سره به دينيات او کسب گري لازمي وي.

ذريعه تعليم به پښتو وي

د سياسي، معاشرتي، اقتصادي، ديني خيالاتو د اظهار به استاذ شاگرد ته آزادي وي - چې بغېر د تعصب د خپلو خيالاتو اظهار کوي - (د دې د پاره په هفته کښې دوه گنټې وخت مقرر کړی شوی وو. تقريرونه به کېدل، مباحثې به کېدې هغې داسې مبلغان پيدا کړه چې په ټوله صوبه کښې خواره شو او د ۱۹۳۰ انقلاب د هغې نتيجې وه).

هر هلک او هر استاذ به د ملک او د لې شندپينه خامتا اغوندي. (۱۰)

اوس که مونږ د دغه انجمن اصلاح افغانه د سېوري لاندې د مدرسو انتظام ته راشو نو د هغې نصاب انگرېزي، حساب، تاريخ، جغرافيه، اردو دينيات او کسب گري يعني (Technical Education) څومره د قدر وړ دی - د استاذانو او هلکانو د وردی (Uniform) تعين پکښې هم شوی وو - او د اظهار رائي د جديدو تقاضو سره يعني د نن دور د تقاضو سره سم طريقه کار او قاعدې پکښې موجودې وې البته که جديد دور د تعليمي نظام، قواعد و ضوابطو په حواله ورته اوکتی شي نو صرف جينکۍ پکښې نه وي، او هغه د هغه وخت د معاشرتي ژوند عين مطابق خبره وه.

دا خو وو د دغه انجمن طريقه کار، دستور، اغراض و مقاصد او قواعد و ضوابط چې د پښتنو د هغې وخت د سماجي اقتصادي او اخلاقي ژوند د تقاضو عين مطابق وو - خو اوس راځو دې له چې دغه انجمن د خپلو اغراضو مقاصدو په پوره کولو کښې څومره کامياب شوی دی.

د انجمن مشران کلي په کلي گرځېدلي دي او اصلاحي کميټۍ او مدرسي يې جوړې کړي دي - دلته ترې يو څو زه د حوالې د پاره وړاندې کوم.

ترنگزي، عمرزي، شېرپاؤ، تنگي، کتوزي، ميرزي، سريخ، کانگره، ترناب، دلدارگري، چينه، چارسده، غونډه، کرکڼه، زرین آباد، سخا ډهنډ، مناف خان کلي، خادي کلي، گل آباد او د تحصيل مردان دوره ما، خادم صېب، مولانا شاه رسول او صاحبزاده خورشېد صېب، د ادينه کړې وه - دا ټول مزل به مونږ پياده کوو په دې علاقې کښې د حاجي صېب د وختو گدر مدرسه هم وه بيا مونږ هغې له ترقي ورکړه - په ادينه برکړې، نوي کلي، رستم،

تولاندی، گریاله، مانیری، بام خیل، مرغز کښې مو اصلاحي کمیټې او مدرسي جوړې کړې. (۱۱)

انجمن اصلاح افغانه د هغه وخت د ضرورتونو او قامي نفسیاتو مطابق خپل کار ښه د زړه نه کړی دی. خو دا ضروري نه ده چې یو تنظیم، پارټي، گروپ یا یو کس دې خپل اغراض و مقاصد سل په سله حاصل کړي. د انجمن اصلاح افغانه د مشرانو کار اولس د خپل منصب خبرول وو او هغوی په دې کښې د ډېره حده پورې کامیاب شوي وو.

د انجمن اصلاح افغانه کار او د کارنامو په باره کښې ارواښاد ډاکټر اشفاق احمد وطنیار په خپله مقاله (د پښتو ادب په ترقۍ کښې د پښتون رسالې کردار) کښې وائي.

”د انجمن اصلاح افغانه د تاریخ د مطالعې او جائزې اخستو نه پس هر محقق لیکوال، ادیب، دانشور او هر لوستونکی په دې خبره باندې ښه پوهېږي چې د انجمن اصلاح افغانه تنظیم بنیاد د پښتنو په اصلاح باندې اېښودی شوی وو او د انجمن د سیوري لاندې یې د قام هر اړخیزې اصلاح ته په منظم ډول د قام خوا خوږو مشرانو ښه په ایماندارۍ د زړه د اخلاصه بډې وهلې وې، مثلاً د جائیدادونو او پټیو په مقدمو او دعوو باندې په پښتنو هسې عبث خپل وخت د انگرېز سامراج سرکار په عدالت کښې بربادولو. دغه مقدمې به تر کلونو په عدالت کښې روانې وې. چې آخر به خلق د معاشي ستونزو سره مخ شول او خبره به اکثر تر مرگ او ژوبلې پورې ورسېده. ولې سرکار د خلقو مسئلې هوارول نه غوښتل، او په دې وجه د پښتنو په سیمه کښې ناحقه قتلونه کېدل. چې په نتیجه کښې یې د پښتنو په معاشره کښې د نا اتفاقی ناسور خور وو او د دې طاقتور او مېړني قام قوت هم ورسره کمزوری کېدو. نو په دې وجه د انجمن مشرانو د ټولو نه اول د جرگو په ذریعه دغه قامي خدمت ته پوره پاملرنه او کړه.

دغه شان د غم ښادی په موقع باندې هم بېخایه خرچونه د پښتنو یو عادت او رسم جوړ شوی وو. چې د پښتنو په مالي اړخ یې ډېر لوئی خراب اثر غورځولو. نو انجمن اصلاح افغانه د پښتنې معاشرې په دې اړخ کښې هم د اصلاح کولو د پاره خپل کوششونه او کړل. چې تر ډېره حده پورې په کښې کامیاب شول. دغه شان د سپو، غوایانو، سنداگانو، چرگانو او مړزانو په جنگولو د پښتنو ساعت تېری وو. نو د انجمن د خلوص ډکو کوششونو په اثر پښتنو خپل وخت د ورورلۍ عزیز ولۍ او د پښتونولۍ په احساس خپلو کښې د اتفاق او اتحاد د پیدا کولو په لار کښې تېرول شروع کړل او دغه وجه وه چې په ډېر لږ وخت کښې د پښتنو د ټولو قبیلو او خېلونو په خپلو کښې یوه بې مثاله ورورولې جوړه شوه.

پښتنو د جدید تعلیم حصول ته نه یواځې شا کړې وه بلکې د جدید تعلیم د حصول خلاف په پښتنې ټولنه کښې عجیبه عجیبه خبرې خورې وې. نو په دې احساس د انجمن اصلاح افغانه په پښتنو کښې

د جديد تعليم د حصول جذبې پيدا كولو د پاره په ځان شپه او ورځ يوه كړه، او په داسې خوږ او زړه راښكونكي انداز كښې يې د پښتنو فكر او پام د جديد تعليم حاصلولو طرف ته راوگرځولو چې د فيرنكي او د هغه د تالي ختو غلامانو په زړه يې يخې اوبه توئې كړې، او د پښتنو په ټولو سيمو او علاقه كښې د مدرسو يو ډېر موثره جال خور كړی شو چې په نتيجه كښې يې د پښتنو تاريخك ذهنونه د علم په رڼا روښانه شول.

دغه شان پښتنو ته خپله پښتو ژبه د اغيارو په پروپېگنډه دوزخي ژبه ښكارېده. ولې دا فكر او سوچ يې نه كولو چې د دوزخ نه څوك راغلي دي. چې هلته واقعي پښتو وئيلی كېږي. د انجمن سپېڅلو مشرانو په ځان دا فرض او گڼل. چې پښتنو كښې د خپلې ژبې پښتو سره مينه او محبت پيدا كړي. او د هغوی د زړونو نه دغه د غېرو كېنولې وسوسې او وهمونه لرې كړي. نو كه په يو اړخ يې په خپلو مدرسو كښې پښتو ژبه لازمي كړه نو په بل اړخ يې د پښتو ژبې خدمت هم د خپل قلم په ذريعه شروع كړو.

په دغه ورځو كښې خصوصاً په پښتني ټولنه كښې كسب كړو ته په ډېر سپك نظر كتلی شول دا هم د پښتون قام د وېشلو او وهلو د پاره د مغلو د زمانې نه راروانه پاليسي وه. چې فېرنكي سامراج ترينه هم په خپل دور حكومت كښې بې كچه فائده اخسته، او د پښتو په ټولنه كښې يې په دغه تقسيم د نفاق او بي اعتمادۍ فضا پيدا كولو د پاره خپل ناوړو كوششونو ته دوام وركولو. ولې دغه ټول ناوړه كوششونه د انجمن د كوششونو په وړاندې ناكاره او ناكام شول. د انجمن اصلاح افاغنه په سبب په پښتني معاشره كښې د كسب كړو او هنر مندانو قدر او يو مقام پيدا شو. په ټولنه كښې داسې خوږ او جامع تبليغ د دې د پاره شروع كړې شو چې خلقو دا واقعي محسوسه كړه چې كسب كړو زموږ خپل پښتانه روڼه دي چې د هنر مندانو په اهميت د قام سترگې په حقيقت كښې بڼا شوې. (۱۲).

د اشفاق احمد وطنيار صېب د دې حوالې په رڼا كښې دا خبره ثابتېږي چې انجمن اصلاح افاغنه د پښتون اولس د آگاهۍ، تعليم و تربيت او قامي ذمه وارو او فرائضو نه د خبرولو كوم مقصد په خپل آئين او دستور كښې لرو نو د ډېره حده پورې په هغې كښې د دغه تنظيم مشران كامياب شوي وو. د سماجي لاندي باندي په حقله يې په پښتون قام كښې حساسيت پيدا كړی وو. د پښتون قام د سياسي او معاشي ضرورتونو آگاهي يې هم د څه حده پورې پيدا كړې وه. زما په خيال په دې دور كښې بيا د يو داسې فعال او مخلص، سماجي تنظيم ضرورت دی چې د باچا خان او د هغه د ملگرو په شان مشران يې رهبري وكړي او پښتون اولس كښې چې كومي كمۍ، كمزورۍ او سياسي سماجي نا آگاهۍ كومي بيمارۍ پرتې دي د هغې يو ځل بيا په سائنسي بنيادونو تشخيص او كړي او د جديد

دور ابلاغو د زراتو او سوشل ميډيا د لارې يې داسې علاج اوکړي چې پښتون اولس په هره خبره کښې دانه ويې چې !
 ۛ ”زما لويه گناه دا ده چې پښتون يم“
 بلکې په خپلو کمزريو هم قابو بيا مومي -

حوالي

(۱) Giddens Anthany, Socialogy 4th Edition , Blackwell Publishing Ltd, 2004, P.370

(۲)۔ ساقی، فضل رحیم، خدائي خدمتگار، (د پښتنو د ازادۍ د تحریک یو مختصر تاریخ)، باچا خان ریسرچ سنتر پېښور، ۲۰۱۲- ص ۵۷

(۳)۔ هم دغه، ص ۵۸

(۴)۔ هم دغه، ص ۵۸، ۵۹

(۵)۔ هم دغه، ص ۵۹

(۶)۔ محسود، علي خان، له پير روښانه تر باچا خان پورې د پښتنو ملي مبارزې ته کتنه، دانش خپرندويه ټولنه پېښور- ص ۳۶۰ - ۳۶۱

(۷)۔ سیماب، شېر زمان، ډاکټر، د باچا خان د نثر لیکنو تحقیقي او تنقیدي جائزه، پښتو نړیواله مرکز، ۲۰۱۶، ص- ۲۲

(۸)۔ عبدالغفار، زما ژوند او جدوجهد، کابل دولتي مطبعه، ۱۹۸۳، م، ص ۱۸۳، ۱۸۴

(۹)۔ اکبر، عبدالاکبر خان، د برصغیر پاک و هند په ازادۍ کښې د پښتنو برخه، یونیورسټي پبلشرز پېښور، کال ۲۰۰۹، ص، ۶- ۸

(۱۰)۔ هم دغه، ص ۸- ۹

(۱۱)۔ هم دغه، ص ۲۳

(۱۲)۔ وطنیار، اشفاق احمد، د پښتو ادب په ترقۍ کښې د پښتون رسالې کردار، پښتو نړیواله مرکز، کال ۲۰۱۶، ص ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷